

16 κώμην ἔχων. ἐπεὶ δ' ἐπὶ θύραις ἦσαν ὡς ἐπὶ δεῖπνον
 παριόντες, ἦν τις Ἡρακλείδης Μαρωνεΐτης· οὗτος προσιῶν
 ἐνὶ ἐκάστῳ οὐστῖνας φέτο ἔχειν τι δοῦναι Σεύθῃ, πρῶτον
 μὲν πρὸς Παριανούς τινας, οἱ παρήσαν φιλίαν διαπραξό-
 μενοι πρὸς Μήδοκον τὸν Ὀδρυσῶν βασιλέα καὶ δῶρα ἄγοντες 5
 αὐτῷ τε καὶ τῇ γυναικί, ἔλεγεν ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω εἶη
 δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδόν, Σεύθῃ δ' ἐπεὶ τὸ στρα-
 17 τευμα τοῦτο εἴληφεν, ἄρχων ἔσοιτο ἐπὶ θαλάττῃ. γείτων
 οὖν ἂν ἱκανώτατος ἔσται ὑμᾶς καὶ εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν. ἦν
 οὖν σωφρονήτε, τούτῳ δώσετε ὅ τι ἄγετε· καὶ ἄμεινον 10
 ὑμῖν διακείσεται ἢ ἂν Μηδόκῳ τῷ πρόσω οἰκοῦντι διδῶτε.
 18 τούτους μὲν οὖν οὕτως ἐπειθεν. αὐθις δὲ Τιμασίῳ τῷ
 Δαρδανεῖ προσελθὼν, ἐπεὶ ἤκουσεν αὐτῷ εἶναι καὶ ἐκπώ-
 ματα καὶ τάπιδας βαρβαρικός, ἔλεγεν ὅτι νομίζοιτο ὁπότε
 ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι Σεύθῃ δωρεῖσθαι αὐτῷ τοὺς κληθέντας. 15
 οὗτος δ' ἦν μέγας ἐνθάδε γένηται, ἱκανὸς ἔσται σε καὶ οἴκαδε
 καταγαγεῖν καὶ ἐνθάδε πλούσιον ποιῆσαι. τοιαῦτα προ-
 19 μνᾶτο ἐκάστῳ προσιῶν. προσελθὼν δὲ καὶ Ξενοφῶντι ἔλεγε·
 Σὺ καὶ πόλεως μεγίστης εἶ καὶ παρὰ Σεύθῃ τὸ σὸν ὄνομα
 μέγιστόν ἐστι, καὶ ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἴσως ἀξιώσεις καὶ τείχη 20
 λαμβάνειν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τῶν ὑμετέρων ἔλαβον, καὶ
 χώραν· ἀξίον οὖν σοι καὶ μεγαλοπρεπέστατα τιμῆσαι Σεύθῃν.
 20 εὖνους δέ σοι ἂν παραινῶ· εὖ οἶδα γὰρ ὅτι ὅσῳ ἂν μείζω
 τούτῳ δωρήσῃ, τοσούτῳ μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ πείσῃ.
 ἀκούων ταῦτα Ξενοφῶν ἠπόρει· οὐ γὰρ διεβεβήκει ἔχων 25
 ἐκ Παρίου εἰ μὴ παῖδα καὶ ὅσον ἐφόδιον.
 21 Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τῶν τε Θρακῶν οἱ κρά-
 τιστοὶ τῶν παρόντων καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν

2 ἰόντες det. 5 ἄγοντες] ἦγον διδόντες det. 7 ἐπειδὴ
 det. 10 ἄγετε det.: ἂν αἰτῆ(εἰ Α)ται X: ἂν ἄγητε Bornemann
 11 προσοικούντι X δῶτε E cum det. 12 οὖν om. det.
 13 ἤκουεν det. 15 καλέσαι det.: καλέσαιτο X: καλέσαι δ Lion
 16 οὔτοι δ' ἂν det. 17 κατάγειν det. 24 τούτῳ D al.:
 τοῦτον X (B?): τούτων cet. 25 ὁ ξενοφῶν det. 28 τῶν τότε
 παρόντων det. οἱ ante λοχαγοὶ om. D al.

Ἑλλήνων καὶ εἴ τις πρεσβεία παρῆν ἀπὸ πόλεως, τὸ δεῖπνον
 μὲν ἦν καθημένοις κύκλῳ· ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν
 πᾶσιν· οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, καὶ ἄρτοι
 ζυμῆται μεγάλοι προσπεπορημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι.
 5 μάλιστα δ' αἱ τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους αἰεὶ ἐτίθεντο. 22
 νόμος γὰρ ἦν—καὶ πρῶτος τοῦτο ἐποίει Σεύθῃς, καὶ ἀνελό-
 μενος τοὺς ἑαυτῷ παρακειμένους ἄρτους διέκλα κατὰ μικρὸν
 καὶ ἐρρίπτει οἷς αὐτῷ ἐδόκει, καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον
 μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών. καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ 23
 10 ταῦτα ἐποίουν καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἄρκας δὲ τις
 Ἄρυστας ὄνομα, φαγεῖν δεινός, τὸ μὲν διαρριπτεῖν εἶα χαί-
 ρειν, λαβῶν δὲ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχόινικον ἄρτον καὶ
 κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδείπνει. κέρατα δὲ οἴνου 24
 περιέφερον, καὶ πάντες ἐδέχοντο· ὁ δ' Ἄρυστας, ἐπεὶ παρ'
 15 αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦκεν, εἶπεν ἰδὼν τὸν Ξενο-
 φῶντα οὐκέτι δειπνοῦντα, Ἐκείνῳ, ἔφη, δός· σχολάζει γὰρ 25
 ἤδη, ἐγὼ δὲ οὐδέπω. ἀκούσας Σεύθῃς τὴν φωνὴν ἠρώτα
 τὸν οἰνοχόον τί λέγει. ὁ δὲ οἰνοχόος εἶπεν· ἐλληνίζει
 γὰρ ἠπίστατο. ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλωσ ἐγένετο.
 20 Ἐπειδὴ δὲ προухῶρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν ἀνὴρ Θραξ Ἰπ- 26
 πον ἔχων λευκόν, καὶ λαβῶν κέρας μεστόν εἶπε· Προπίνω
 σοι, ὦ Σεύθῃ, καὶ τὸν ἵππον τοῦτον δωροῦμαι, ἐφ' οὗ καὶ
 διώκων ὃν ἂν θέλῃς αἰρήσεις καὶ ἀποχωρῶν οὐ μὴ δεισῆς
 τὸν πολέμιον. ἄλλος παῖδα εἰσάγων οὕτως ἐδωρήσατο 27
 25 προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί. καὶ Τιμασίῳ προ-
 πίνων ἐδωρήσατο φιάλην τε ἀργυρᾶν καὶ τάπιδά ἀξίαν δέκα
 μῶν. Γνησιππος δὲ τις Ἀθηναῖος ἀναστάς εἶπεν ὅτι 28

3 ἦσαν] ὅσον εἴκοσι D al. et Athen. II. p. 49 et IV. p. 151 4 ζυμῆτες
 X: ζυμῆται D et Et. Mag. 6 καὶ post σεύθῃς om. det. 7 τοὺς
 παρακειμένους αὐτῷ det. 8 διερρίπτει Athen. 10 ταῦτα codd.:
 τὰ αὐτὰ Athen. 11 διαρρίπτειν codd. plerique 15 ἦκεν] ἦν
 det. 17 οὐπω det. ἀκούσας δ vel οὖν δ det. 18 λέγοι
 det. 19 δὴ] ἤδη det. 20 ἐπεὶ det. (δὲ falso dicitur deesse E)
 23 ἐθέλῃς det. (θέλεις . . . δείσεις E) 24 ἀγαγὼν det.: εἰσαγαγὼν
 Athen. 25 καὶ τιμασίῳ τε D al. 26 τε om. det.

5 ΕΧ. Ἄλλος δέ τις παρήν;

ΦΑΙΔ. Σχεδόν τι οἶμαι τούτους παραγενέσθαι.

ΕΧ. Τί οὖν δῆ; τίνες φῆς ἦσαν οἱ λόγοι;

ΦΑΙΔ. Ἐγώ σοι ἐξ ἀρχῆς πάντα πειράσομαι διηγήσα-
 d σθαι. ἀεὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς πρόσθεν ἡμέρας εἰώθεμεν φοιτᾶν
 καὶ ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι παρὰ τὸν Σωκράτη, συλλεγόμενοι
 ξωθεν εἰς τὸ δικαστήριον ἐν ᾧ καὶ ἡ δίκη ἐγένετο· πλησίον
 γὰρ ἦν τοῦ δεσμοτηρίου. περιεμένομεν οὖν ἐκάστοτε ἕως
 5 ἀνοιχθείη τὸ δεσμοτήριον, διατρίβοντες μετ' ἀλλήλων, ἀνεφύ-
 γετο γὰρ οὐ πρόφ'· ἐπειδὴ δὲ ἀνοιχθείη, εἰσῆμεν παρὰ τὸν
 Σωκράτη καὶ τὰ πολλὰ διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ. καὶ δὴ καὶ
 τότε πρωαίτερον συνελέγημεν· τῇ γὰρ προτεραίᾳ [ἡμέρᾳ]
 e ἐπειδὴ ἐξήλθομεν ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου ἐσπέρας, ἐπυθόμεθα
 ὅτι τὸ πλοῖον ἐκ Δήλου ἀφικνόμενον εἶη. παρηγγείλαμεν οὖν
 ἀλλήλοις ἡκειν ὡς πρωαίτατα εἰς τὸ εἰωθός. καὶ ἤκομεν καὶ
 ἡμῶν ἐξελθὼν ὁ θυρωρός, ὅσπερ εἰώθει ὑπακούειν, εἶπεν περι-
 5 μένειν καὶ μὴ πρότερον παρίεναι ἕως ἂν αὐτὸς κελεύσῃ·
 “Λύουσι γάρ,” ἔφη, “οἱ ἔνδεκα Σωκράτη καὶ παραγγέλλουσιν
 ὅπως ἂν τῆδε τῇ ἡμέρᾳ τελευτᾶ.” οὐ πολὺν δ' οὖν χρόνον
 ἐπισχῶν ἤκεν καὶ ἐκέλευεν ἡμᾶς εἰσιέναι. εἰσιόντες οὖν
 60 κατελαμβάνομεν τὸν μὲν Σωκράτη ἄρτι λελυμένον, τὴν δὲ
 Ξανθίππην—γιγνώσκεις γάρ—ἔχουσάν τε τὸ παιδίον αὐτοῦ
 καὶ παρακαθημένην. ὡς οὖν εἶδεν ἡμᾶς ἡ Ξανθίππη, ἀνη-
 φήμησέ τε καὶ τοιαῦτ' ἄττα εἶπεν, οἷα δὴ εἰώθασιν αἱ
 5 γυναῖκες, ὅτι “ὦ Σώκρατες, ὕστατον δὴ σε προσεροῦσι νῦν
 οἱ ἐπιτήδειοι καὶ σὺ τούτους.” καὶ ὁ Σωκράτης βλέψας εἰς
 τὸν Κρίτωνα, “ὦ Κρίτων,” ἔφη, “ἀπαγέτω τις αὐτὴν
 οἴκαδε.”

Καὶ ἐκείνην μὲν ἀπήγόν τινες τῶν τοῦ Κρίτωνος βοῶσάν
 b τε καὶ κοπτομένην· ὁ δὲ Σωκράτης ἀνακαθιζόμενος εἰς τὴν

d 5 ἀνεφύγετο BT: ἀνεφύγνυτο W d 6 εἰσῆμεν B: ἤμεν T
 d 8 ἡμέρα secl. Hermann e 4 ὅσπερ BT: ὅστις B² W περι-
 μένειν B: ἐπιμένειν T e 7 τελευτᾶ T: τελευτήσῃ B e 9 ἐκέ-
 λυεν BT: ἐκέλευσεν B² W εἰσιόντες BT: εἰσελθόντες B² W
 a 7 αὐτὴν E: ταύτην T W b 1 εἰς BT et s. v. W: ἐπὶ B² W t